

LBRIS

We know
books

LAURENȚIU DRĂGUȘIN

IARBA DIN VIS

Editura CONTRAFORT
Craiova, 2020

Cuprins

Blândă visare	5
Iarba din vis	6
Lupeasca zi	7
Am rămas	8
Timp răsturnat	9
Surugiu de stele	10
Pădure ninsă	11
Ochi de pasăre albastră	12
Despotul luminii	13
Dor de veghe	14
Dimineață de ianuarie	15
Apa vie	16
Reflux	17
Nor călător	18
Strigăt ascuns	19
Scara	20
Ce uși?	21
Linii frânte	22
Pietre vorbitoare	23
Singuratice lumini	24
Haină fierbinte	25
Când ninge	26
Zbor greu	27
Zidul	28

Luceferii din porți	29
Vis de copil	30
Am să fiu	31
Nu mai știe nimeni	32
Lacrimă de dor	33
Ușa	34
Margine de stea	35
O poartă	36
Baladă pentru omul blând	37
Întâmplare	39
Confesiune	40
Zăpadă fierbinte	41
Somn de primăvară	42
Restricție	43
Dorința	44
Semne cu viață	45
Lunatici	46
O călătorie	47
Copiii pâinii	49
Umplere vie	50
Teama de a fi prag	51
Poate....	52
Suflet bun	53
Despre cum ar fi	54
O fulgerare	55
Cer înstrăinat	56
Lacrimi de înger	57
Tablou cu vise	58

Zbor frânt	59
Pictorul cuvintelor	60
Stele care ard	61
Plouă	62
Doar în cuvinte	63
Mâini întinse	64
Urma cailor din vis	65
Casa oarbă	66
Cuvinte albe	67
Noapte vie	68
Preambul	69
Fulgerul pietrei	71
Resturi	72
Țara de gheață	74
Roua pământului	75
Între bine și rău	76
Drumurile verii	77
Pietrarul	78
Luna plină	79
Zi oarbă	80
Undeva spre mările calde	81
Zi fără nume	82
Vis de iarna	83
Albul zăpezii	84
Scara cocorilor	85
Pragul din noi	86
Valea Vezii	87
Nisip sub pleoape	88

Urmă de zbor	89
O margine	90
Undeva	91
Aș vrea să pot	92
Vinovat	93
Partea mea de cer	94
Murind repetat	95
Izvor de mir	96
Alt început	97
Într-o oarecare ... noapte	98
Târziul	99
Umbra mea	100
Pădurea din noi	101
Locuri noi, locuri vechi	102
Ochii grâului	103
Timp sălbatic	104
Nevinovat	105
Terapie șoc	106
Un bolnav rățăcit	107
Zbatere adâncă	108
Dor de iarbă	109
Zidarii luminii	110
Dansul ierbii	111

Iarba din vis

Iarba din vis nu ne mai știe
O lume, o punte, o zare
se rupe și iar se învie
În această mare-ntâmplare.

Despre mine se știe că sunt
un uituc al timpului dat
într-o iarnă fără sănii și vânt
într-o lume de iarbă uitat.

Mi-au crescut în loc de degete vine.
Unde e iarba pe care o știu?
În muzeul acesta îmi este bine
Cât mai sunt într-un zbor încă viu.

Lupeasca zi

Lupească zi de împrumut
Zidul se vrea adus în noi.
Mâinile ni s-au tot vândut
cu marginea de stea în ploi.

Hotar de vise apucăm
fără să știm și până unde.
Ninsorile nu le mai dăm
acestei lumi ce ne ascunde.

Și-i punem semn de împrumut:
-lupească zi în frământare-.
Mai îndărătnic și mai mut
cu tot ce e, cu tot ce are.

Am rămas

Între cer și pământ
numai eu sunt.
Am rămas să culeg
peste rând și să leg
drumuri care rămân
peste vântul stăpân,
într-o noapte de vis
când e cerul închis,
dintr-o vară , amară
spânzurată să doară
prin călcâie un pic.
Între cer și pământ
am rămas să ridic
din atâta nimic,
un munte de sare
care rămâne și doare.....

Timp răsturnat

În casa asta toate stau pe dos
și nu mai știu în care loc anume
cerul se vinde și se dă la-ntors
fără să știu ce vină mi se pune.

Timp răsturnat, de-atâtea ori mușcând
o margine de vis împrumutat,
ascunde iarăși ploaia într-un gând
de la-nceputul lumii măsurat.

Nici haina nu mai știe rostul ei.
Au înviat culorile pe dos.
Ne strigă-ntruna, dacă știi și vrei
să le împrăștii peste fumul gros.

Surugiu de stele

Surugiu de stele
bate în adânc

Drumurile mele
oare unde sunt?

Iconar cuminte
sapă în cuvinte,

blândă rugă trasă
dintr-o stea rămasă.

Câtă apă curge
nu ne mai ajunge

să spălăm arsura
lacrimii din gură

bunului cuvânt
adormit în sfânt

pe o tăietură
cu altă măsură.

Surugiu de stele
adună-mă-n ele

fără nici o vină
limpede rugină.

Pădure ninsă

Ochii în lumină sapă
altă ningere mărunță
peste toți, aceeași apă
unduieste și ascultă.

Zbor de pasăre măiastră
ne atinge în lumină
când deschidem o fereastră
sufletului fără vină.

Paznic de grădini și vise
nu mai sunt de mult să știu
ușile când sunt închise
prea devreme.....prea târziu.

Și adorm cu mâna-ntinsă
către cerul dintre noi,
tot visând pădurea ninsă

limpede și necuprinsă
de luceferi și de ploi.

Ochi de pasăre albastră

Ochi de pasăre întors
până unde să fi fost
marea lor din marea noastră
tot arzând într-o fereastră?

Mici trovanți dintr-o-ntâmplare
mai coboară fără scări
ochiul păsării să are
o culoare peste zări.

Zbor de pasăre măiastră,
lemn trăznit și nesupus
într-o flacăra albastră
ne cuprinde tot mai sus.

Despotul luminii

Despotul luminii crude
astăzi nu ne mai aude.

Tunet alb al dimineții
undeva în palma vieții,

Stă ascuns și ne culege
din lumină când alege

zorii de vreme bună
petrecute după lună.

Lacrime pădurii cheamă
frunza înapoi din ramă.

Înainte se adună
vremea rea cu vremea buna,

despărțite de furtună.
Despotul o să ne spună

cum ajungem la oglindă
când lumina ne colindă.

Dor de veghe

Jariștea câmpiei nu mai urcă,
frigul stă în carne îndelung
și deshamă caii cu o furcă
la temeul zilei când ajung.

Stau de veghe drumurile-ntoarse.
nu mai știu nici ele ce mai vor.
Varul zilei ne-a rămas în oase,
și nici aripi nu avem de zbor.

Poate că-ntr-o zi va ninge iar,
și nici veghe n-o să mai avem.
O lumină v-om primii în dar
într-o vară pe care o vrem.

Dimineață de ianuarie

Rănilile nu mă mai dor.
De atâta dimineață
am uitat cum se îngheață
când mai urc sau când cobor.
Zidul Anei stă în față
și se sprijină de cer,
pragul lui încă ne-nvață
câte stele sunt și pier,
în această dimineață
de ianuarie, în ger.